

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119215536
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119215536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov - JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. W., nar. X.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, bytom u matky, maloletej dcéry rodičov: matka - Mgr. D. W., rod. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XX, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, otec - D. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. O. U. XXX/X, Q. F. R., v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., so sídlom S. Sakalovej 190, Bytča, o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 37P/243/2019-384 zo dňa 7.12.2020 takto

rozhodol:

M e n í r o z s u d o k súdu prvej inštancie tak, že :

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej T., nar. X.XX.XXXX sumou 150 eur mesačne počnúc 1.12.2019 vždy do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky.

Nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 1.12.2019 do 7.12.2020 v sume 780 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 9P/61/2013-267 zo dňa 11.1.2016 v časti úpravy výživného na maloletú T..

Vo zvyšnej časti návrh matky o zvýšenie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej T. sumou 135 eur mesačne od 1.12.2019, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť uhradiť nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 1.12.2019 do 31.12.2020 v sume 650 eur s tým, že predmetný nedoplatok mu povolil splácať v mesačných splátkach v sume 65 eur spolu s bežným výživným tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého nedoplatku (výrok II.). V rozsahu zmenenej výšky výživného okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 9P/61/2013-267 zo dňa 11.1.2016 v časti úpravy výživného na maloletú (výrok III). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Predmetom rozhodovania bol návrh matky, ktorým sa dňa 11.12.2019 domáhala u súdu zvýšenia výživného na maloletú na sumu 220 eur mesačne v spotrebnej časti a na sumu 30 eur mesačne určenú na tvorbu úspor. Predmetný návrh o zvýšenie výživného zdôvodnila tým, že maloletá dcéra je staršia, navštevuje základnú školu, jej výdavky a nároky sa zvýšili, navštevuje psychológa, pričom otec sa maloletej venuje minimálne a je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť vyššie výživné.

3. Obaja rodičia argumentovali zmenenými pomermi, otec zdôraznil i to, že prispieva sumou 16 eur mesačne na životné poistenie maloletej, čo považuje za sporenie, poznamenal, že výživné bolo upravované v roku 2016 a nie pred 6 rokmi ako to tvrdí matka.

4. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9P/61/2013-267 zo dňa 11.1.2016, predmetným rozsudkom bola maloletá na základe rodičovskej dohody zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na maloletú výživné vo výške 70 eur mesačne. V období tejto pôvodnej úpravy maloletá navštevovala materskú školu, matka bola zamestnaná s príjmom vo výške 600 eur brutto. Otec bol evidovaný ako nezamestnaný a nemal žiaden príjem. Rodičia okrem maloletej iné vyživovacie povinnosti nemali.

5. Okresný súd postupujúc v intenciách ustanovenia § 78 Zákona o rodine sa zameril v rámci dokazovania na určujúcu otázku, či a ako sa zmenili pomery od doby pôvodného rozhodovania o výživnom, v zmysle uvádzanej hmotnoprávnej úpravy totiž dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

6. Súd konštatoval v súdnej veci splnenie vecných podmienok pre zmenu pôvodnej úpravy výživného dané u maloletej najmä tým, že je už žiačkou 3. ročníka základnej školy, navštevuje logopéda a psychológa, u oboch rodičov dané zvýšením ich príjmu.

7. Z vykonaných dôkazov zistil, že otec je zamestnaný ako automechanik, dosahoval priemernú čistú mzdu v sume 515 eur v roku 2019 a za obdobie 1-10/2020 v sume 525 eur. Otec vlastní osobné motorové vozidlo s rokom výroby 2004 v hodnote 500 eur a na neho je formálne evidované osobné motorové vozidlo v hodnote 500 eur ktoré patrí jeho otcovi. Iný majetok nevlastní, nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

8. Maloletá T. je žiačkou 3. ročníka základnej školy, výdavky na stravu a ošatenie, školské pomôcky, hygienické potreby majú bežný charakter. Maloletá navštevovala logopéda z dôvodu zajakávania, tiež navštevuje Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, s čím sú spojené náklady 60 - 80 eur za polrok za nákup didaktických pomôcok. Podľa možností daných aktuálnou epidemiologickou situáciou navštevuje mimoškolské aktivity a krúžky. Bežné výdavky dieťaťa v tomto veku v prípade štandardnej životnej úrovne rodičov predstavujú podľa názoru súdu 200 eur mesačne a do tejto kategórie možno zaradiť aj účastníkov konania.

9. Z dôkazov vyplynulo ďalej, že matka je zamestnaná, dosahuje čistý mesačný príjem 900 eur zodpovedajúci jej vzdelaniu, zdravotnému stavu, možnostiam a schopnostiam. Nevlastní žiaden majetok, býva u svojich rodičov, žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

10. Okresný súd bol názoru, že otcom dosahovaný príjem nezodpovedá jeho vzdelaniu, zdravotnému stavu, možnostiam a schopnostiam, je podstatne nižší, tento svoj názor prijal po oboznámení sa s aktuálnymi pracovnými ponukami v povolání automechanik v regióne E., kde v súčasnosti otec býva. Mesačný príjem v danom odbore automechanika a v danom regióne sa pohybuje (podľa zistení z internetovej stránky Profesia.sk) medzi 750 eur do 1.600 eur brutto, najčastejšie okolo 1.000 eur brutto. Takýto príjem považoval okresný súd za primeraný vzhľadom na zistené a vyššie opísané pomery otca a jeho doterajšiu prax. Keďže ide o príjem len o 10 % nižší ako je priemerná mzda v národnom hospodárstve akceptoval osobné preferencie otca, že chce pracovať v odbore v ktorom vyštudoval, v odbore, ktorý ho zaujíma a nie je poznačený rutinnou prácou. Uvedenému hrubému príjmu 1.000 eur brutto zodpovedá čistý mesačný príjem 770 eur a z tohto tzv. potencionálneho príjmu otca pri rozhodovaní o zmene výšky výživného vychádzal.

11. Princípu primeranosti zodpovedajúce okresný súd považoval zvýšenie výživného na sumu 135 eur mesačne, teda v rozsahu 17,5 % z potencionálneho čistého príjmu otca vo výške 770 eur mesačne.

Dôvod určovať výživné aj v sporiacej časti nezistil, nakoľko otec maloletej hradí aj poistenie v sume 16 eur mesačne, ktoré čiastočne plní aj funkciu sporenia. Vzhľadom na to, že otec žiaden väčší majetok nevlastní, súdu sa javilo takéto poistenie/sporenie ako postačujúce. Napokon plnením bežného výživného v sume 135 eur mesačne aj plnením poistného v sume 16 eur mesačne úhrnná suma zodpovedá 20 % jeho mesačnému príjmu, otec tak bude plniť vyživovaciu povinnosť v miere zodpovedajúcej ustálenej judikatúrou odvolacích súdov (odkazuje okresný súd napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.11.2018 spis. zn. 26CoP/40/2018, ods. 20 odôvodnenia).

12. Pre úplnosť súd dodal, že pokiaľ aj otec navrhol výživné vo výške 150 eur mesačne, stalo sa to po oboznámení/pod tlakom predbežného názoru súdu (pred otvorením pojednávania), ktorý vychádzal z priemerného príjmu v národnom hospodárstve. Po vykonaní celkového dokazovania určené výživné vo výške 135 eur mesačne zodpovedá pomerom účastníkov, aj potrebám maloletého dieťaťa tak, aby si otec túto povinnosť zvládol plniť a nedostal sa do stavu núdze. Pokiaľ ide o nedoplatok, ktorý v dôsledku zvýšenia výživného otcovi vznikol, súd na jeho uhradenie určil lehotu desať mesiacov s odkazom na presné vymedzenie vo výrokovej vete rozsudku, ako navrhoval otec. Súd zohľadnil pri vyčíslení nedoplatku tú skutočnosť, že otec za celé rozhodné obdobie prispieval výživným k rukám matky v sume 85 eur mesačne.

13. Čo sa týka poskytovania osobnej starostlivosti zo strany otca, ani psychológ pracujúci v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva na základe použitých diagnostických techník nebol schopný zaujať záver, či sa maloletá otca bojí a aký má k nemu vzťah; je skôr pravdepodobné, že narušené vzťahy medzi rodičmi sú príčinou, prečo sa styk otca nerealizuje v bežnom rozsahu. Keďže súd nemal preukázané, že by išlo zo strany otca o bezdôvodnú ignoráciu dieťaťa, k uvedenej okolnosti podstatným spôsobom neprihliadal.

14. Výživné súd zvýšil od mesiaca december 2019, v ktorom bol návrh matky podaný s tým, že už v tomto čase pomery účastníkov zmenené boli. Keďže návrhu matky nevyhovel v plnom rozsahu, vo zvyšnej časti jej návrh zamietol.

15. Proti rozsudku sa odvolala v zákonnej lehote matka. Vytýka súdu, že rozhodol o výške výživného na 135 eur mesačne, hoc otec pred súdom priznal svoju schopnosť platiť výživné v sume 150 eur mesačne, čo napokon aj okresný súd konštatuje v bode 19. odôvodnenia rozsudku. Otcov príjem je neporovnateľne vyšší ako ním deklarovaný, aj súdom prvej inštancie ustálený. O tom podľa názoru matky svedčí aj tvrdenie otca na pojednávaní dňa 7.12.2020, že si kúpil auto, opravil ho a predal. Tým potvrdil, že okrem platu automechanika má aj iné príjmy z predaja a kúpy vozidiel (čo znamená vyšší príjem). Svoje tvrdenia o výške príjmu otec sponchybnil i tvrdením, že si chce kúpiť/kúpil dom a zaplatil zaň v hotovosti 60.000 eur a na zvyšok si chce zobrať hypotéku. Rovnako potvrdil, že vo februári 2020 splatil iný úver. Takéto náklady by z príjmu 525 eur mesačne a ani z 750 eur mesačne netto uhradzovať nemohol. Súd nezohľadnil a nevyhodnotil ani skutočné výdavky spojené s uspokojovaním potrieb dcéry. Minimálne náklady, ktoré na maloletú vynakladá preukázala v hodnote 342,77 eur, súd jej priznal výživné v nižšej sume ako aritmetická polovica minimálnych nákladov. Navyše nezohľadnil pri posudzovaní výživného ani tú skutočnosť, že otec sa na výchove maloletej nepodieľa a maloletá T. vyžaduje mimoriadne zvýšenú starostlivosť nákladnú aj po stránke finančnej. Otec sa starostlivosti o dcéru venuje minimálne, styk s ňou je jeho vinou obmedzený a neprejavuje o jej potreby osobitný záujem. Zdravotný stav dcéry má za následok, že sa otca bojí. Bola by rada, aby otec mal s dcérou intenzívnejší vzťah. Hoc je pravda, že pred pojednávaním o maloletú T. sa začal zaujímať intenzívnejšie, vzhľadom však na nekontaktovanie sa otca s dcérou v minulosti táto sa mu odcudzila, bojí sa ho, zamyká sa v aute a nechce z neho vyjsť. Verí, že si otec v spolupráci s detskou psychologičkou nájde cestu k dcére.

16. Matka považuje za nepochybné, že od poslednej úpravy výživného sa podstatne zmenili pomery a je potrebné otcovi uložiť povinnosť, aby k jej rukám prispieval zvýšeným výživným v rozsahu zodpovedajúcom zmeneným pomerom maloletého dieťaťa. Je nepochybné, že náklady na výživu dieťaťa sa zvýšili s prihliadnutím na všeobecne známy nárast životných nákladov, táto skutočnosť bola v konaní preukázaná a nebola vyvrátená. Podstatná zmena pomerov je daná i tým, že maloletá začala navštevovať základnú školu, jej zdravotný stav vyžaduje zvýšenú opateru a s ňou sú spojené vyššie výdaje.

17. Súd prvej inštancie priznal výživné len vo výške 17,5% z potencionálneho príjmu otca. Na jednej strane otec má dostatok prostriedkov na zloženie sumy 60.000 eur na kúpu a predaj opravených vozidiel, ale na druhej strane nemá na výživné pre svoju dcéru. Podľa logiky samotného súdu odkazujúc na judikatúru iných súdov by potom výživné sa malo pohybovať v rozpätí od 154 eur až 231 eur. V súhrne uvádzaných skutočností a navyiac zdôrazňujúc, že zdravotný stav dieťaťa vyžaduje zvýšenú zdravotnú starostlivosť matka v návrhu požadovanú výšku výživného v sume 220 eur mesačne hodnotí za dôvodnú počnúc dňom 1.12.2019 a navrhuje, aby zameškané výživné otec k jej rukám zaplatil do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

18. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu uvádza, že mu z odvolania matky nie je celkom zrejmé, voči ktorým výrokom rozsudku je podané, predpokladá však, že smeruje len voči výroku I., prípadne aj voči výroku č. II., v tomto duchu sa k podanému odvolaniu matky mieni aj vyjadrovať.

19. Matka síce tvrdí, že jeho čistý mesačný príjem je vyšší, jedná sa ale len o jej dohady nezakladajúce sa na pravde. Skutočnosť je taká, že inú lepšie platenú prácu nemá aj keď ju naozaj hľadal. Sumy zárobkov, ktoré sa uvádzajú na inzerátoch a aj samotné inzeráty sú máťúce a vo väčšine prípadov sa nezhodujú s realitou. Ako uviedol na súde, od októbra má príjem vyšší o 70 eur v čistom. Tvrdenia matky, že má aj iné príjmy sa nezakladajú na pravde. Platbu sumy 60.000 eur na dom realizovala ako zálohu, resp. zaplatila jeho priateľka a auto kúpil na úver, ktorý po predaji vozidla splatil. Na kúpe a predaji vozidla nezarobil a na ten účel ho ani nekupoval. I keď výdavok tvrdený vo výške 220 eur na stravu a domácnosť nepreukázal, nemyslí si, že je neprimeraný a v prípade potreby vie podložiť tento výdavok dôkazmi. Výdavok 65 eur mesačne nebol len na paušál, ale zahŕňal aj splátky kúpnej ceny za motorové vozidlo, čo na súde uviedol, aj skutočnosť, že už platí len 45 eur paušál. Čo sa týka stretávania sa s dcérou, stav je nezmenený, matka mu mobil nedvíha, keď príde k domu nikto mu neotvára. Vôbec nevie a ani nepozná dôvod, prečo sa ho maloletá dcéra bojí, on ju má rád, chce sa s ňou stretávať čo najčastejšie. Súdom určené výživné vo výške 135 eur mesačne zohľadňujúce aj sporenie vo výške 16 eur, ktoré maloletej pravidelne mesačne platí vychádza zo záverov vykonaného dokazovania, má oporu aj v zákonnej úprave, ktorú súd v odôvodnení rozsudku cituje. Pokiaľ mu bude umožnené sa s maloletou stretávať, v rámci svojich finančných možností prispeje jej na výživu aj osobne, napr. kúpou nejakých vecí. V súhrne uvádzaných skutočností žiada odvolací súd, aby rozhodnutie okresného súdu z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

20. Matka v následnej písomnej reakcii uviedla, že z jej odvolania je zrejmé, že smeruje proti výrokom I., II. rozsudku, čo do výšky výživného a splátok zameškaného výživného. K odvolaniu dokladá tabuľkový prehľad výdavkov od 7.12.2020 do 12.1.2021, ktoré realizovala cez bežný účet. Pritom za mesiac december 2020 náklady spojené so starostlivosťou maloletého dieťaťa hradené bezhotovostne predstavovali 590,58 eur, do týchto nákladov nezahrnula náklady na stravu v domácnosti, drogériu a lieky, ktoré hradila v hotovosti a nie sú zadokumentované na bežnom účte. Naďalej zotrváva, aby súd zvýšil výživné na maloletú na sumu 220 eur mesačne počnúc 1.12.2019.

21. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu iba stručne oznámil svoj súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená účastníčka, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, keďže v súdnej veci ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa spadajúca pod režim Civilného mimosporového poriadku, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v aplikácii s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP, dodáva zároveň, že vychádzal v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného okresným súdom.

23. Vyhodnotil odvolanie matky za čiastočne opodstatnené. Od doby pôvodnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9P/61/2013-267 zo dňa 11.1.2016 do dňa podania návrhu o zvýšenie výživného matkou - 11.12.2019 uplynula doba skoro 4 rokov, preto vyhodnotenie zásadnej otázky, či a aké zmeny v pomeroch účastníkov nastali je otázkou podstatnou aj pre rozhodovanie súdu o zmene výživného, čo v rovine právnej má svoj hmotnoprávny základ v § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa tejto právnej úpravy totiž dohody a súdne rozhodnutia o výživnom je možné zmeniť ak sa zmenili pomery. Zákonná úprava vyžaduje takú zmenu pomerov, ktorá výraznejším spôsobom sa

prejaví v možnostiach a schopnostiach oboch rodičov vyživovať svoje dieťa a v odôvodnených potrebách maloletého. Obaja rodičia totiž majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom a je správne a spravodlivé, aby obaja primerane participovali aj na zvýšených nákladoch svojho dieťaťa. Zákon presnú hranicu výšky výživného nelimituje, je tomu tak i z dôvodu, že príjmové možnosti, osobná majetková situácia rodiča, ustálenie primeranej hranice limitu výživného musí byť vždy výsledkom dôsledného hodnotenia individuálnych okolností v každej rodinnoprávnej veci s ich zohľadnením vo vzťahu ku každej zúčastnenej zainteresovanej strane (matke, otcovi, maloletému dieťaťu).

24. Výrazná zmena existuje na strane maloletej, keďže od doby pôvodnej úpravy sa zvýšili jej odôvodnené potreby dané nielen biologickým vývinom (nadväzne vyššími nárokmi na stravu a nákup oblečenia, obuvi), ale aj nástupom do školy. Maloletá v dobe pôvodnej úpravy navštevovala predškolské zariadenie a v dobe podania návrhu matkou už navštevovala tretí ročník základnej školy a nepochybuje odvolací súd o tom, že v dôsledku nákupu školských pomôcok, potrieb do školy výdaje sú podstatne vyššie a jej výchova je nákladovejšia. Nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že matka vzhľadom na vek maloletej vyvažuje v celom rozsahu vyživovaciu povinnosť otca, navyše dieťaťu zabezpečuje aj bývanie po stránke finančnej. Ide o také skutočnosti, ktoré je nutné v rámci plnenia vyživovacej povinnosti matky zdôrazniť a zohľadňovať a to aj za stavu, že sa jej príjem oproti pôvodnej úprave zvýšil.

25. Kým otec v dobe pôvodnej úpravy bol nezamestnaný a bez príjmu, v aktuálne posudzovanej veci podľa deklarováných správ zamestnávateľa otec v rozhodnej dobe v pracovnom pomere dosahuje čistý mesačný príjem 525 eur. Odvolací súd hodnotí postup okresného súdu pokiaľ sa zamerá pri posudzovaní príjmových možností a schopností otca na to, že v profesii automechanika v rámci regionálnych pomerov v danom čase podľa zverejnených informácií otec má možnosť dosahovať podstatne vyšší príjem než je ním deklarováný, za postup náležitý.

26. V súdnej veci bol jednoznačne priestor na ustálenie príjmu otca podľa zásady potenciality. Otec vzhľadom na svoju profesiu automechanika na danom regionálnom území a v relevantnej ustálenej dobe má možnosť dosahovať vyšší mesačný príjem než dosahuje u svojho zamestnávateľa. Nepochybuje odvolací súd o tom, že profesia automechanika, ktorú otec vykonáva je žiadaná na pracovnom trhu, preukázateľne je možnosť pracovného uplatnenia sa v tejto pozícii s podstatne vyšším príjmom a ako aj sám otec uviedol tejto profesii sa chce naďalej venovať. Odvolací súd je presvedčený, že otec má v možnostiach a schopnostiach dosiahnuť príjem vyšší než je jeho príjem z výkonu zamestnania, navyše tvrdeniu matky o solídnej majetkovej situácii otca (umožňujúcej vyššie výživné než okresným súdom stanovené) svedčí aj samotné prehlásenie otca o jeho ochote prispievať na výživu maloletej dcéry sumou 150 eur mesačne. Odvolací súd nesúhlasí s okresným súdom, že takéto prehlásenie otec učinil akoby pod nátlakom súdu v počiatočnom štádiu pojednávania, pretože súhlasné stanovisko otca s výškou výživného v sume 150 eur mesačne odznelo aj v záverečnom prednese jeho splnomocneného právneho zástupcu, za tejto situácie je akceptovateľné v záujme dieťaťa aj zvýšenie výživného na sumu 150 eur mesačne (s konzumným charakterom) s povinnosťou otca touto sumou zvýšeného výživného prispievať k rukám matky od prvého dňa mesiaca v ktorom matka predmetný návrh doručila súdu, navyše táto suma výživného primerane zodpovedá aj zvýšeným odôvodneným potrebám maloletej - zvýšené výdaje dieťaťa matkou prezentované ani otec vo svojich vyjadreniach výraznejšie nenamietal. Zrejme si aj samotný otec uvedomil nákladovejšiu starostlivosť, keď prispieval na výživu svojej jedinej maloletej dcéry sumou 85 eur mesačne (bolo tomu tak v celom hodnotenom rozhodnom období) oproti pôvodne stanovenej sume výživného 70 eur mesačne. Odvolací súd prihliadol aj na to, že otec neposkytuje maloletej osobnú starostlivosť napr. formou pravidelných stretnutí v jeho domácnosti pre odmietavý postoj dieťaťa k nemu - nebolo ale preukázané, že by takýto postoj dieťaťa bolo vyvolané správaním sa otca. Tu odvolací súd nabáda rodičov, aby v záujme svojho dieťaťa sa usilovali o vzájomnú korektnú rodičovskú spoluprácu, v rámci nej aj prípadne formou odborného poradenstva umožnili svojmu dieťaťu vytvoriť si aj k otcovi ako druhému rodičovi väzby spolupatričnosti.

27. Z výsledkov dokazovania nevyplývalo, že by majetkové pomery, možnosti, schopnosti a úroveň života otca umožnili tvorbu aj sporiacej zložky výživného. V súhrne konštatovaných súvislostí odvolací súd vyhodnotil návrh matky o zvýšenie výživného na maloletú nad sumu 150 eur mesačne za nedôvodný a vo výšku zamietol.

28. V dôsledku zvýšenia výživného otcovi vzniklo zameškané výživné, ktoré odvolací súd vymedzil za obdobie od prvého dňa mesiaca v ktorom matka doručila návrh súdu do dňa rozhodovania okresného súdu, t.j. do 7.12.2020, keďže za mesiac december 2020 ku dňu rozhodovania okresného súdu ešte zročnosť výživného nenastala. Za 12 mesiacov pri výške zvýšeného výživného 150 eur mesačne otec by mal zaplatiť k rukám matky sumu 1.800 eur, zaplatil 1.020 eur (pri úhrade výživného v sume 85 eur mesačne) nedoplatok výživného za označené rozhodné obdobie je tak vo výške 780 eur. Tento nedoplatok povolil odvolací súd otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

29. V dôsledku zmeny výšky výživného zároveň bola konštatovaná aj zmena pôvodného rozhodnutia v časti vyživovacej povinnosti otca na maloletú T..

30. Odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku rozhodoval o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie) a ich náhradu ani jednému z účastníkov nepriznal, v súdnej veci totiž predmetom posudzovania bola vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov znáša svoje trovy.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.